

Határozatok Tára

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2014. szeptember 11.*

„Előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Letelepedés szabadsága — Szolgáltatásnyújtás szabadsága — Az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozások (ÁÉKBV) — 85/611/EGK irányelv — 45. cikk — A »befektetők részére történő kifizetések« fogalma — A névre szóló befektetési jegyek tanúsítványainak befektetők részére történő kiadása”

A C-88/13. sz. ügyben,

az EUMSZ 267. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Cour de cassation (Belgium) a Bírósághoz 2013. február 22-én érkezett, 2013. január 24-i határozatával terjesztett elő az előtte

Philippe Gruslin

és

a **Beobank SA**, korábban Citibank Belgium SA

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: R. Silva de Lapuerta tanácselnök, J. L. da Cruz Vilaça (előadó), G. Arestis, J.-C. Bonichot és A. Arabadjiev bírák,

főtanácsnok: N. Jääskinen,

hivatalvezető: V. Tourrès tanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. november 27-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- Ph. Gruslin képviseletében L. Misson és J. Meyer avocats,
- a Beobank SA, korábban Citibank Belgium SA képviseletében M. van der Haegen és A. Fontaine avocats,
- a belga kormány képviseletében J.-C. Halleux és M. Jacobs, meghatalmazotti minőségben,
- a cseh kormány képviseletében M. Smolek, meghatalmazotti minőségben,

* Az eljárás nyelve: francia.

– az Európai Bizottság képviselőiben J. Hottiaux, J. Rius és A. Nijenhuis, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2014. február 13-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az 1995. június 29-i 95/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel (HL L 168., 7. o., magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 2. kötet, 269. o.) módosított, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelv (HL L 375., 3.o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 1. kötet, 139. o.; a továbbiakban: ÁÉKBV irányelv) 45. cikkének az értelmezésére vonatkozik.
- 2 E kérelmet a Ph. Gruslin és a Beobank SA, korábban Citibank Belgium SA (a továbbiakban: Beobank) között a Citiportfolios közös befektetési alap (a továbbiakban: Citiportfolios alap) névre szóló befektetési jegyei tanúsítványainak a kiadása tárgyában folyamatban lévő eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Az uniós jog

- 3 Az ÁÉKBV irányelvet több alkalommal módosították azt megelőzően, hogy az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 2009. július 13-i 2009/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 302., 32. o.), amely az ÁÉKBV irányelv átdolgozását végezte el, azt hatályon kívül helyezte volna. Mindazonáltal az alapügy tényállásának időpontjában ez utóbbi volt alkalmazandó.
- 4 **Az ÁÉKBV irányelv második, harmadik, negyedik és ötödik preambulumbekzdésének az alapügy tényállásának időpontjában hatályban lévő változata szerint:**

„mivel a kollektív befektetési vállalkozásokat szabályozó nemzeti jogszabályokat az ilyen társaságok közösségi szintű versenyfeltételeinek közelítése céljából oly módon kell összehangolni, hogy egyúttal biztosítható legyen a befektetők hatékonyabb és egységesebb védelme; figyelemmel továbbá arra, hogy a koordináció megkönnyíti majd az egyes tagállamok kollektív befektetési vállalkozásainak, hogy befektetési jegyeiket a többi tagállamban forgalomba hozzák;

mivel ezeknek a céloknak az elérése lehetővé teszi a kollektív befektetési vállalkozások befektetési jegyeinek a Közösség területén történő szabad forgalmazására vonatkozó korlátozások megszüntetését, továbbá a koordináció elősegíti egy európai tőkepiac létrehozását;

mivel ezekre a célokra tekintettel kívánatos közös alapvető szabályok kialakítása a tagállamokban működő kollektív befektetési vállalkozások engedélyezése, felügyelete, szervezeti felépítése, tevékenysége, valamint az általuk kötelezően nyilvánosságra hozandó információk tekintetében;

mivel ezeknek a közös szabályoknak az alkalmazása elégséges biztosítékot nyújt a tagállamokban honos kollektív befektetési vállalkozásoknak ahhoz, hogy engedélyhez jussanak a tőkemozgásokra vonatkozó rendelkezések figyelembevételével befektetési jegyeik más tagállamokban történő forgalmazására, és

hogy se a társaságokat, se ezek befektetési jegyeit az adott tagállamok ne vonhassák semmilyen egyéb rendelkezés hatálya alá, kivéve azokat, amelyek az adott országban az irányelv által szabályozott területen kívül esnek; figyelemmel azonban arra is, hogy amennyiben egy adott tagállamban lévő kollektív befektetési vállalkozás egy másik tagállam piacain forgalmazza befektetési jegyeit, minden szükséges lépést meg kell tennie annak biztosítása érdekében, hogy a szóban forgó tagállamban a befektetési jegyek tulajdonosai minden nehézség nélkül gyakorolhassák pénzügyi jogaikat és biztosítsák számukra a szükséges tájékoztatást;”.

- 5 Az ÁÉKBV irányelv 1. cikkének (6) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„Figyelemmel a tőkemozgásokat szabályozó rendelkezésekre, valamint a 44. és 45. cikkre és az 52. cikk (2) bekezdésére, ezen irányelvben szabályozott területeken egyetlen tagállam sem alkalmazhat a más tagállamban honos, de az adott tagállamban befektetési jegyeit forgalmazó [átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozás (ÁÉKBV)] vagy az ilyen ÁÉKBV által kibocsátott befektetési jegyek vonatkozásában semmilyen más rendelkezést.”

- 6 Ezen irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szerint:

„Bármely ÁÉKBV kizárólag akkor folytathatja tevékenységét ilyen minőségben, ha erre annak a tagállamnak a hatáskörrel rendelkező hatóságától, amelyben található [...] engedélyt kapott.

Az ilyen engedély valamennyi tagállam területére érvényes.”

- 7 Az említett irányelvnek „A befektetési jegyeiket a székhelyükön kívüli tagállamokban forgalmazó ÁÉKBV-kre vonatkozó különös szabályok” című VIII. szakasza alatt ezen irányelv 44. cikkének (1) bekezdése a következőket írja elő:

„Amennyiben valamely ÁÉKBV egy másik tagállamban forgalmazza a befektetési jegyeit, köteles betartani az adott tagállam mindazon hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit, amelyek nem az ezen irányelvben szabályozott területekre vonatkoznak.”

- 8 Ugyanezen irányelv 45. cikke így szól:

„A 44. cikkben említett esetben az ÁÉKBV köteles, többek között, a forgalmazás helyszínéül szolgáló tagállam hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseivel összhangban meghozni azokat az intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy az adott államban rendelkezésre álljanak a befektetők részére történő kifizetésekhez, a befektetési jegyek visszavásárlásához vagy visszaváltásához, illetve az ÁÉKBV által kötelezően nyújtandó tájékoztatás elérhetőségéhez szükséges eszközök.”

- 9 Az ÁÉKBV irányelv mellékletében szereplő A. listának „A befektetési alapra vonatkozó információk” című 1. oszlopának 1.10. pontja a következőképpen szól:

„A befektetési jegyek fajtájának és főbb jellemzőinek részletezése, különös tekintettel az alábbiakra:

- a befektetési jegy által megtestesített (dologi, személyi vagy egyéb) jog,
- a tulajdonjogot bizonyító eredeti értékpapírok vagy tanúsítványok; részvénykönyvbe vagy számlára történő bejegyzés,
- befektetési jegyek jellemzői: névre vagy bemutatóra szóló. [...]

[...]”

A belga jog

- 10 A pénzügyi ügyletekről és a pénzügyi piacokról szóló 1990. december 4-i törvény (*Moniteur belge*, 1990. december 22., 23800. o.; a továbbiakban: 1990. december 4-i törvény) 138. cikke második bekezdésének az alapügy tényállásának idején hatályban lévő változata a következőképpen rendelkezik:

„Az (1) bekezdésben említett befektetési vállalkozásnak ki kell jelölnie egy, a 3. cikk 1. vagy 2. pontjában említett vállalkozást a befektetők részére történő forgalmazásnak, a befektetési jegyek értékesítésének vagy visszavásárlásának, valamint azon információk [...] közlésének a biztosítása érdekében, amelyek nyújtására a befektetési vállalkozás köteles.”

Az alapügy és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

- 11 Az előzetes döntéshozatalra utaló határozatból és a Bírósághoz benyújtott iratokból kitűnik, hogy a Citiportfolios alap egy luxemburgi jog szerint működő közös befektetési alap, amelynek a kezelését a luxemburgi Citiportfolios társaság biztosítja, és amelynek a letétkezelő bankja a luxemburgi Citibank Luxembourg társaság.
- 12 A Citiportfolios alap tájékoztatóját Belgiumban a Citiportfolios társaság által az 1990. december 4-i törvény 138. cikkének második bekezdésével összhangban kijelölt vállalkozásként a Beobank terjesztette.
- 13 Ph. Gruslin, Belgiumban lakóhellyel rendelkező belga állampolgár 1996. január 12. és 24. között közvetlenül a Citibank Luxembourg társaságnál jegyzett befektetési jegyeken keresztül fektetett be a Citiportfolios alapba. A Beobank nem járt el jegyzési helyként, és ilyen minőségben semmilyen megbízási díjat nem kapott.
- 14 1996. szeptember 9-én a Citibank Luxembourg 1996. szeptember 17-i hatállyal minden számlavezetési és üzleti kapcsolatot megszüntetett Ph. Gruslinnal, és felhívta, hogy ezen időpontig vegye fel a még a számláin lévő összes befektetési jegyet és értékpapírt. A Citibank Luxembourg tájékoztatta Ph. Gruslint arról, hogy amennyiben nem ad számára utasításokat a Citiportfolios alapban meglévő befektetési jegyei megváltásának érdekében végrehajtandó ügyletekkel kapcsolatban, e befektetési jegyeket a neve alatt bejegyzik a befektetési jegy-tulajdonosok kibocsátó által vezetett nyilvántartásába. A Ph. Gruslintól származó utasítások hiányában a Citibank Luxembourg társaság 1996. október 14-én végre is hajtotta ezt a bejegyzést.
- 15 1996 decemberében Ph. Gruslin kérte a Beobanktól azon befektetési jegyek tanúsítványainak a kiadását, amelyeket a Citiportfolios alap befektetési jegyeinek tulajdonos-nyilvántartásába a neve alatt bejegyeztek. A Beobank azt válaszolta, hogy mivel a befektetési jegyeket közvetlenül a Citibank Luxembourgtól vásárolták, azok nincsenek nála a Ph. Gruslin neve alatt nyitott iratok között. A Beobank jelezte Ph. Gruslinnek, hogy kérését továbbította a Citibank Luxembourg felé.
- 16 2008. január 14-én Ph. Gruslin eljárást indított a tribunal de commerce de Bruxelles (brüsszeli kereskedelmi bíróság) előtt, és arra kérte, hogy a Beobankot kötelezze az említett tanúsítványok számára a célból történő kiadására, hogy bizonyítani tudja az általa jegyzett befektetési jegyeken fennálló tulajdonjogot. Mivel az e bíróság előtti eljárás számára nem végződött sikerrel, Ph. Gruslin többek között az 1990. december 4-i törvény 138. cikkének második bekezdésére hivatkozva fellebbezést nyújtott be a tribunal de commerce de Bruxelles határozata ellen.
- 17 2011. január 11-i ítéletével a cour d'appel de Bruxelles (brüsszeli fellebbviteli bíróság) megalapozatlannak nyilvánította Ph. Gruslinnek a szóban forgó tanúsítványok kiadására irányuló kérelmét, és megjegyezte többek között azt, hogy amennyiben az 1990. december 4-i törvény 138. cikkének második bekezdése az ÁÉKBV irányelv 45. cikke belga jogba történő átültetésének

minősül, az ott használt „forgalmazás” fogalmat úgy kell érteni, mint amely nem a befektetési jegyek tanúsítványainak a kiadását, amint azt Ph. Gruslin állítja, hanem a befektetőknek történő „kifizetést” jelenti.

- 18 Ph. Gruslin ezen ítélettel szemben felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. E kérelmének alátámasztása érdekében többek között azzal érvel, hogy az 1990. december 4-i törvény 138. cikkének második bekezdése alapján a befektetési jegyek tanúsítványainak kiadása a Citiportfolios alappal kapcsolatban a Beobankra ruházott feladatok részét képezi.
- 19 E körülmények között a Cour de cassation (Semmitőszék) úgy határozott, hogy az eljárást felfüggeszti, és a következő kérdést terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„Úgy kell-e értelmezni [az ÁÉKBV] irányelv 45. cikkét, hogy a »befektetők részére történő kifizetések« fordulat a névre szóló befektetési jegyek tanúsítványainak befektetők részére történő kiadására is vonatkozik?”

A szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelemről

- 20 A főtanácsnok indítványának 2014. február 13-i meghallgatását követően Ph. Gruslin a Bíróság Hivatalához 2014. március 10-én érkezett, 2014. március 6-i beadványában lényegében arra hivatkozva kérte a Bíróság eljárási szabályzatának 83. cikke alapján a szóbeli szakasz újbóli megnyitását, hogy a főtanácsnok az indítványának 48. pontjában egy korábban nem említett jogelvre hivatkozik, amelyre a felek az észrevételeikben nem tértek ki.
- 21 Először is a Bíróság az eljárási szabályzatának 83. cikke alapján elrendelheti az eljárás szóbeli szakaszának újbóli megnyitását, különösen, ha úgy ítéli meg, hogy az ügy körülményei nincsenek kellően feltárva, vagy ha a fél e szakasz befejezését követően a Bíróság határozatára nézve döntő jelentőségű új tényt hoz fel, illetve ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amelyet a felek, illetve az Európai Bíróság alapokmányának 23. cikke szerinti érdekeltek nem vitattak meg.
- 22 Másodszor az EUMSZ 252. cikk második bekezdése szerint a főtanácsnok feladata, hogy teljesen pártatlanul és függetlenül eljárva, nyilvános tárgyaláson indokolással ellátott indítványt terjesszen elő azokban az ügyekben, amelyek esetében a Bíróság alapokmánya szerint a főtanácsnok részvételére van szükség. E feladat ellátása során a főtanácsnok az előzetes döntéshozatal iránti kérelmet adott esetben a kérdést előterjesztő bíróság vagy az alapeljárásban részt vevő felek által szigorúan meghatározottnál tágabb összefüggésbe helyezve is megvizsgálhatja. Mivel a Bíróságot nem köti sem a főtanácsnok indítványa, sem az annak alapját képező indoklás, nem feltétlenül szükséges az eljárási szabályzat 83. cikke alapján minden olyan esetben újból megnyitni a szóbeli szakaszt, amikor a főtanácsnok olyan jogi szempontot hoz fel, amelyet a felek nem vitattak meg (Pohotovost'-ítélet, C-470/12, EU:C:2014:101, 22. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 23 A jelen ügyben – a főtanácsnok meghallgatását követően – az a Bíróság álláspontja, hogy minden olyan információval rendelkezik, amely szükséges az előterjesztett kérdés megválaszolásához, és hogy a többek között Ph. Gruslin által elé terjesztett észrevételek ezekre az információkra vonatkoztak.
- 24 Következésképpen a szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelmet el kell utasítani.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésről

- 25 Kérdésével a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kívánja megtudni, hogy az ÁÉKBV irányelv 45. cikkében előírt azon kötelezettséget, miszerint azon ÁÉKBV-nak, amely a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban forgalmazza befektetési jegyeit, biztosítania kell a forgalmazás helye

szerinti tagállamban a befektetők részére történő kifizetéseket, úgy kell-e értelmezni, hogy az magában foglalja azon befektetési jegyek tanúsítványainak befektetők részére történő kiadását, amelyeket a nevük alatt a befektetési-jegy-tulajdonosok kibocsátó által vezetett nyilvántartásába bejegyeznek.

Az elfogadhatóságról

- 26 Az Európai Bizottság lényegében azon oknál fogva fejezi ki kétségét az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés elfogadhatóságával kapcsolatban, hogy Ph. Gruslin maga ment Luxemburgba azért, hogy a befektetési jegyeket közvetlenül a Citibank Luxembourg társaságnál jegyezze, míg az ÁÉKBV irányelv által kitűzött cél inkább azon befektetők védelmére irányul, akik az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban letelepedett közvetítőn keresztül eszközölnék befektetéseket. Következésképpen ezen irányelv nem szükségszerűen alkalmazandó az alapügyre.
- 27 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az EUMSZ 267. cikkel bevezetett eljárás a Bíróság és a nemzeti bíróságok közötti együttműködés eszköze, amelynek révén az előbbi az utóbbiak által eldöntendő jogviták megoldásához szükséges támpontokat nyújt az uniós jog értelmezése terén (lásd többek között: Fish Legal és Shirley ítélet, C-279/12, EU:C:2013:853, 29. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 28 A nemzeti bíróság által saját felelősségére meghatározott jogszabályi és ténybeli háttér alapján – amelynek helytállóságát a Bíróság nem vizsgálhatja – az uniós jog értelmezésére vonatkozóan előterjesztett kérdések releváns voltát vélelmezni kell. A nemzeti bíróságok által előterjesztett előzetes döntéshozatal iránti kérelem Bíróság általi elutasítása csak abban az esetben lehetséges, amennyiben nyilvánvaló, hogy az uniós jog kért értelmezése nem függ össze az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával, illetve ha a szóban forgó probléma hipotetikus jellegű, vagy a Bíróság nem rendelkezik azon ténybeli és jogi elemek ismeretével, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a feltett kérdéseket hasznosan megválaszolja (lásd többek között: Fish Legal és Shirley ítélet, EU:C:2013:853, 30. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 29 Nem vitatott egyrészt, hogy a Citiportfolios alap Luxemburgban található, és hogy annak befektetési jegyeit Belgiumban forgalmazták. Másrészt, hogy az 1990. december 4-i törvény 138. cikkének második bekezdése az ÁÉKBV irányelv 45. cikkének a belga jogba történő átültetésére irányult, Ph. Gruslin pedig e rendelkezésekre támaszkodik az alapügyben szóban forgó tanúsítványok kiadásának az elérése érdekében. Következésképpen, amint a főtanácsnok az indítványának 22. pontjában megjegyezte, nem tűnik úgy, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés, amely szigorúan e cikk értelmezésére vonatkozik, ne függne össze az alapeljárás tényállásával vagy tárgyával.
- 30 A fentiekből következik, hogy az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés elfogadható.

Az ügy érdeméről

- 31 Az ÁÉKBV irányelv nem határozza meg a „befektetők részére történő kifizetések” ezen irányelv 45. cikkében található fogalmát.
- 32 A Bíróság állandó ítélkezési gyakorlata szerint az uniós jog egységes alkalmazásának követelményéből és az egyenlőség elvéből az következik, hogy a jelentésének és hatályának meghatározása érdekében a tagállami jogokra kifejezett utalást nem tartalmazó uniós jogi rendelkezést az egész Európai Unióban önállóan és egységesen kell értelmezni, figyelembe véve a rendelkezés összefüggéseit és a kérdéses szabályozás célját (Fish Legal és Shirley ítélet, EU:C:2013:853, 42. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 33 Az ÁÉKBV irányelv második, harmadik és negyedik preambulumbekzdéséből következik, hogy az ÁÉKBV-k befektetési jegyeinek Unión belüli szabad forgalmazásának a biztosítása céljából ezen irányelv célja az ÁÉKBV-ke szabályozó nemzeti jogszabályok oly módon történő összehangolása, hogy egyrészt az Unión belül közelítse az e vállalkozások közötti verseny feltételeit, másrészt pedig hogy biztosítsa a befektetők hatékonyabb és egységesebb védelmét. E célból ezen irányelv közös alapvető szabályokat állapít meg az ÁÉKBV-k engedélyezése, felügyelete, szervezeti felépítése, tevékenysége, valamint az általuk kötelezően nyilvánosságra hozandó információk tekintetében.
- 34 Az ÁÉKBV irányelv ötödik preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett 1. cikkének (6) bekezdéséből kitűnik, hogy az ÁÉKBV-k befektetési jegyeinek Unión belüli szabad forgalmazása azt a lehetőséget jelenti az egyik tagállamban letelepedett ÁÉKBV-k számára, hogy befektetési jegyeiket másik tagállamban anélkül forgalmazzák, hogy azokra ez utóbbi az ezen irányelvben szabályozott területeken bármely más rendelkezést alkalmazhatna.
- 35 Így az említett irányelv 4. cikkének (1) bekezdésével összhangban bármely ÁÉKBV akkor folytathatja tevékenységét, ha erre engedélyt kapott annak a tagállamnak a hatóságaitól, amelyben található, és ezen engedély valamennyi más tagállam területére érvényes.
- 36 Hasonlóképpen, az ugyanezen irányelv 44. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy amennyiben valamely ÁÉKBV a székhelye szerinti tagállamtól eltérő másik tagállamban forgalmazza befektetési jegyeit, köteles betartani az adott tagállam mindazon hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseit, amelyek nem az ÁÉKBV irányelvben szabályozott területekre vonatkoznak.
- 37 Azonban ugyanilyen esetben ezen irányelv 45. cikke előírja, hogy az ÁÉKBV köteles többek között meghozni azokat az intézkedéseket, amelyek biztosítják, hogy az adott államban rendelkezésre álljanak a befektetők részére történő kifizetésekhez, a befektetési jegyek visszavásárlásához vagy visszaváltásához, illetve az ÁÉKBV által kötelezően nyújtandó tájékoztatás elérhetőségéhez szükséges eszközök. E rendelkezés pontosítja, hogy ezen intézkedéseket a forgalmazás helye szerinti tagállam hatályos törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseivel összhangban kell meghozni.
- 38 Az ÁÉKBV irányelv ötödik preambulumbekzdéséből következik, hogy annak 45. cikke arra irányul, hogy biztosítsa azon mechanizmusok fennállását, amelyek lehetővé teszik a befektetők számára, hogy a forgalmazás helye szerinti tagállamban minden nehézség nélkül gyakorolhassák pénzügyi jogaikat, valamint hogy biztosítsa e tagállamban az ÁÉKBV által a befektetőknek nyújtandó tájékoztatást.
- 39 Ezzel kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy – még ha a Beobank által az észrevételeiben említett több szolgáltatás is kapcsolható valamely ÁÉKBV befektetési jegyeinek a jegyzéséhez és birtoklásához – az ÁÉKBV 45. cikkének szövegéből következik, hogy e vállalkozásnak a forgalmazás helye szerinti tagállamban csak a befektetők részére történő kifizetéseket, a befektetési jegyek visszavásárlását vagy visszaváltását és a tájékoztatást kell biztosítania.
- 40 Következésképpen meg kell állapítani, hogy az uniós jogalkotó a befektetők hatékonyabb és egységesebb védelmének a megvalósítása céljából egyszerre tartotta szükségesnek és elegendőnek az ÁÉKBV számára azon kötelezettség megállapítását, hogy a befektetőknek a forgalmazás helye szerinti tagállamban biztosítsa az előző pontban szóban forgó három szolgáltatás nyújtását.
- 41 Különösen az ÁÉKBV irányelv azon rendelkezései, amelyek a befektetők pénzügyi jogait és e befektetők tájékoztatásának ÁÉKBV-t terhelő kötelezettségeit szabályozzák, nem tartalmazzak semmiféle előírást az ÁÉKBV befektetési jegyei megjelenítésének, birtoklásának és forgalomba hozatalának módjait illetően, sem pedig a befektetési jegyeken fennálló tulajdonjog a célból való bizonyításának az eszközeit illetően, hogy a befektetési jegyek tulajdonosa gyakorolhassa az azokhoz kapcsolódó jogokat.

- 42 Amint mind a főtanácsnok az indítványának 32. pontjában, mind a Bizottság megjegyezte, az a forma, amelyben valamely befektetési jegyet kibocsátanak, szorosan kapcsolódik a befektetési jegyeken fennálló tulajdonjog bizonyításának és az azokhoz kapcsolódó jogok gyakorlásának a módjához.
- 43 E tekintetben meg kell állapítani, hogy egyébiránt az ÁÉKBV irányelv mellékletében szereplő A. listának „A befektetési alapra vonatkozó információk” című 1. oszlopának 1.10. pontja felsorolja azokat az információkat, amelyeket az ÁÉKBV által kibocsátandó befektetési jegyek fajtáját és főbb jellemzőit illetően a befektetők számára nyújtani kell, beleértve a befektetési jegyek megjelenésének formáját, vagyis hogy azokat eredeti értékpapír, tanúsítvány, illetve részvénykönyvbe vagy számlára történő bejegyzés jeleníti-e meg, valamint annak feltüntetését, hogy a befektetési jegyeket névre vagy bemutatóra szólóan bocsátják-e ki.
- 44 Következésképpen, amint a főtanácsnok az indítványának 29. pontjában megjegyezte, meg kell állapítani, hogy az ÁÉKBV irányelv nem szabályozza a fent említett területeket, hanem az e tekintetben a befektetők számára nyújtandó tájékoztatási kötelezettség megállapítására szorítkozik.
- 45 Ezért valamely befektető nem hivatkozhat ezen irányelv 45. cikkére, és különösen az ÁÉKBV azon kötelezettségére, hogy biztosítsa a forgalmazás helye szerinti tagállamban a befektetők részére történő kifizetéseket, a célból, hogy e vállalkozás pénzügyi szolgáltatójától az általa jegyzett befektetési jegyek tanúsítványainak a kiadását kérje.
- 46 Ezt az értelmezést erősíti meg a 2009/65 irányelv (22) preambulumbekzdésével összefüggésben értelmezett 19. cikke (3) bekezdésének m) pontja. Abból ugyanis kifejezetten kitűnik, hogy a befektetési jegy-tulajdonosok nyilvántartásának tartalma, valamint e nyilvántartás vezetésének és elhelyezésének megszervezése vagy az ÁÉKBV székhelye szerinti tagállam szabályainak, vagy e vállalkozás alapkezelő társasága szervezeti megoldásainak a része kell, hogy maradjon.
- 47 A fenti megállapítások összességére tekintettel az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésre azt a választ kell adni, hogy az ÁÉKBV irányelv 45. cikkében előírt azon kötelezettséget, miszerint azon ÁÉKBV-nak, amely a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban forgalmazza befektetési jegyeit, biztosítania kell a forgalmazás helye szerinti tagállamban a befektetők részére történő kifizetéseket, úgy kell értelmezni, hogy az nem foglalja magában azon befektetési jegyek tanúsítványainak a befektetők részére történő kiadását, amelyeket a nevük alatt a befektetési jegy-tulajdonosok kibocsátó által vezetett nyilvántartásába bejegyeznek.

A költségekről

- 48 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

Az 1995. június 29-i 95/26/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel módosított, az átruházható értékpapírokkal foglalkozó kollektív befektetési vállalkozásokra (ÁÉKBV) vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések összehangolásáról szóló, 1985. december 20-i 85/611/EGK tanácsi irányelv 45. cikkében előírt azon kötelezettséget, miszerint az átruházható értékpapírokkal foglalkozó azon kollektív befektetési vállalkozásnak, amely a székhelye szerinti tagállamtól eltérő tagállamban forgalmazza befektetési jegyeit, biztosítania kell a forgalmazás helye szerinti tagállamban a befektetők részére történő kifizetéseket, úgy kell értelmezni, hogy

az nem foglalja magában azon befektetési jegyek tanúsítványainak a befektetők részére történő kiadását, amelyeket a nevük alatt a befektetési jegy-tulajdonosok kibocsátó által vezetett nyilvántartásába bejegyeznek.

Aláírások